

[Dahl.]

fattelse særlig taget Hensyn til den Materialsituation, vi finder os i, men ogsaa og maaske ikke mindst til Beskæftigelsesmomentet. Den højtærede Indenrigsminister foreslaar, at Tilskuddet kan ydes, for saa vidt de paagældende Genstande tilhører Ejeren. Det vil i det praktiske Liv give sig Udslag deri, at Lejeren kan faa Tilskud til Istandsættelse af Ejerens Inventar, men Lejeren skal dog heraf selv betale en Del; Tilskuddet tilsigter jo at holde alle disse Istandsættelser nede paa Førkrigstidspriser. Ejeren vil herefter faa Tilskud fra saavel Staten som Butikslajeren, og dette forekommer mig at være lidt for meget. Ganske vist fremskaffer den Gruppe af Medborgere, som hedder Grundejere, herved en vis forøget Beskæftigelse, men det maa dog siges at være paa Grundlag af en forudgaaende Forsømmelighed over for deres Pligter som Ejere til at vedligeholde deres Ejendomme og herunder ogsaa de udlejede Butikker.

Dernæst ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa, at det Princip, som er nedlagt i Lovforslagets § 3, efter min Mening ogsaa kommer i Strid med Huslejeloven, i hvert Fald for saa vidt angaar det Afsnit, der omfatter erhvervs-mæssige Ejendomme.

Jeg tror, det vil være formaalstjenligt, at hele dette Spørgsmaal drøftes i et Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig ved Forhandlingernes Slutning at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et 15 Mands Udvalg.

Jensen-Broby: Allerede inden vi naaede ud af Oktober Maaned, var man klar over i adskillige Provinsbyer, at det Beløb, der var afsat paa Reparationsloven, vilde være for lille i Forhold til de Ansøgninger, der indkom. Det er derfor, Indenrigsministeren nu foreslaar en Forhøjelse af Beløbet, og jeg kan kun hilse med Glæde, at Beløbet forhøjes, saaledes at dels alle de Ansøgninger, der er indkommet i Provinsbyerne, og dels de, der har tænkt paa at indgive Ansøgning, men ikke har faaet det gjort, fordi de fik at vide, at Beløbet allerede var overskredet, nu kan komme i Betragtning, saa man kan faa Arbejderne udført. I dette Forslag stilles der jo 14 Mill. Kr. til Raadighed, hvoraf de 2 Mill. Kr. er til noget nyt, nemlig Tilskud til Istandsættelse og Indretning af Inventar i Butiklokaler. Her har man taget ganske bestemte Ting frem,

som allerede er nævnt af den forrige Ordfører, og det maa jo være Ting, som man regner med, at der kan skaffes Materialer til. At man samtidig forlænger Ansøgningsfristen, er kun naturligt, og det er ogsaa naturligt, at der under særlige Omstændigheder gives Indenrigsministeren Lejlighed til yderligere at forlænge Fristen, hvis der skulde være særlige Forhold, der taler derfor.

Jeg skal ikke sige mere om dette Lovforslag. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse her i dette høje Ting, og vi er ogsaa villige til at deltage i en kort Udvalgsbehandling, hvis man fra andre Partiers Side kunde ønske noget ændret ved Forslaget.

Valdemar Sørensen: Den Forøgelse af Tilskudsmidlerne, som Forslaget tilsigter, gaar mit Parti ligesom andre ærede Partier gerne med til.

Jeg har ligesom det ærede Medlem Hr. Dahl mine Betænkeligheder med Hensyn til Bestemmelserne i § 3. Det virker jo lidt ejendommeligt, at man i en Tid, hvor det er en Kendsgerning, at der i Detailhandelen bliver mindre og mindre at handle med, skal yde Bidrag fra Statens Side til Butiksinventar. Men jeg erkender naturligvis, at det gælder ikke i alle Brancher, og desuden er der jo altid Forhold som Udvidelser, Flytninger og Forandringer at tage Hensyn til. Jeg maa dog for mit personlige Vedkommende sige, at for saa vidt man med Lovforslaget tilsigter Støtte til Inventar ogsaa ved Nyetableringer, forekommer det mig, at den øjeblikkelige Situation giver al mulig Anledning til at være forsigtig.

Om selve Formen, som det har faaet her, vil jeg gerne sige, at den undrer mig noget; man gaar uden videre i § 3, 1ste Stykke, ud fra, at alle de Ting, som sættes ind i en Butik — enten det nu er Ejeren eller Lejeren, der bekoster dette Butiksinventar —, altid tilhører Ejeren. Det kan være, man rundt i Landet har forskellige Forhold af den Slags at tage i Betragtning, men her i Hovedstaden er det almindeligste Forhold i Detailhandelen dette, at det er Lejeren, som bekoster det Inventar, han skal bruge i Butikken, og han tager det med sig, naar han flytter, og derfor kommer denne Bestemmelse om, at det altid er Husejeren, der skal eje det Inventar, som Staten her yder Bidrag til, i Strid med de rent praktisk herskende Forhold her i Hovedstaden.